

ГОСПОЋИЦА ДИВНА

Роџер Хартгривс

Ч О В Е Ч У Љ Ц И

Господин

Госпођица

ГОСПОЋИЦА ДИВНА
Роџер Харгривс

Превео Никола Пајванчић

Наслов оригинала: Little Miss Splendid
Copyright © 1981 Mister Men Limited, a Chorion company
All rights reserved.

ГОСПОЋИЦА ДИВНА

Роџер Хартريفс

Госпођица Дивна морала је да има само најбоље ствари.

Живела је у огромној кући с пространим баштом.

Спавала је у великом кревету са свиленим чаршавима и свиленим јастучницама.

Купала се у златној кади.

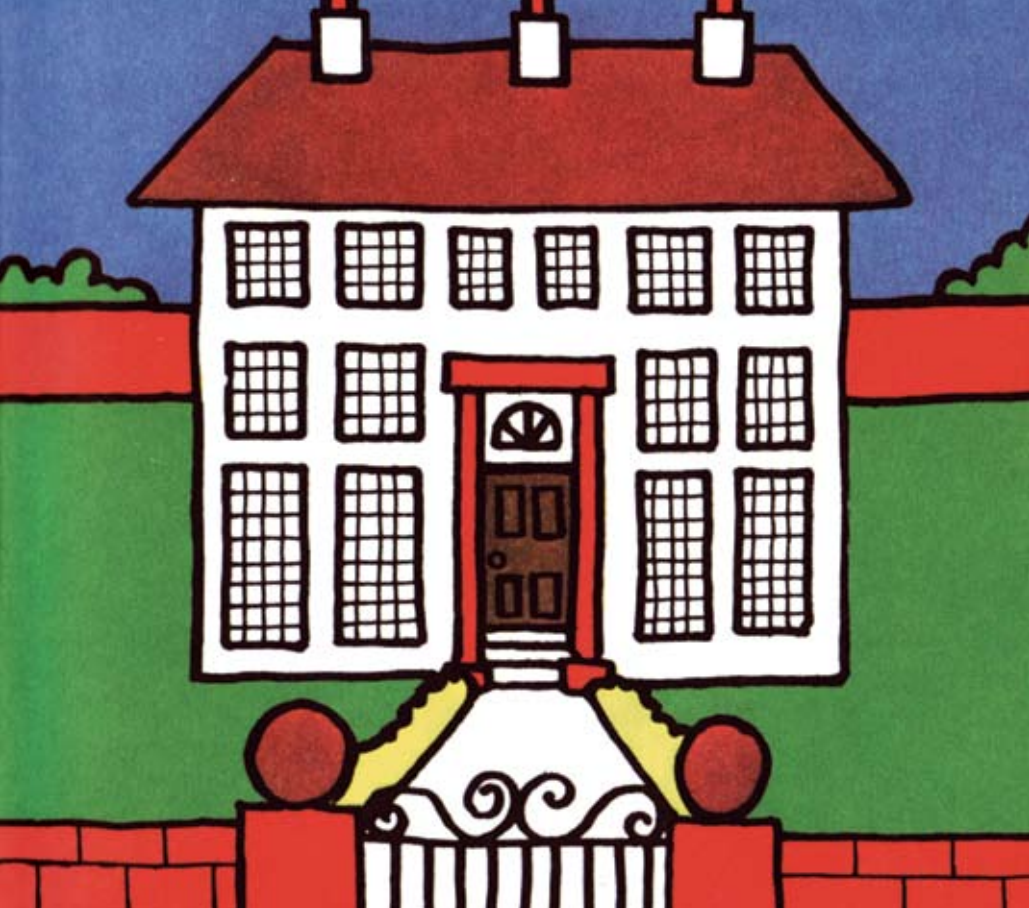
А ручала из сребрних тањира.

О, како је само била дивна!

Бар је она тако мислила.

Госпођица Дивна је много мислила о себи.

У ствари, није мислила баш ни о чему другом!

Једног дана, док се шетала по врту, госпођица Дивна је наишла на вратанца у зиду.

Никада их раније није приметила.

„Шта ли се крије иза њих?“, помислила је, па их је отворила и прошла кроз њих.

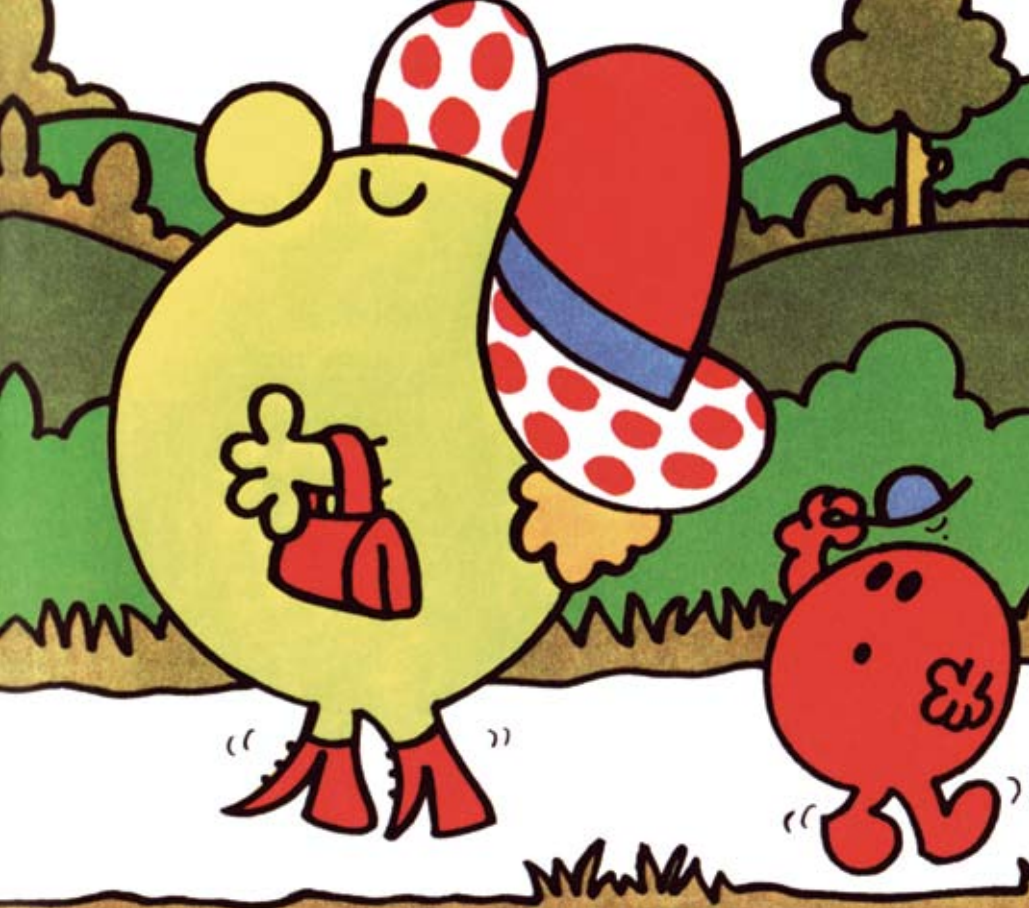
Нашла се на путу.

Туда је наишао господин Малиша, који је изашао да се прошета.

„Добро јутро“, рекао је љубазно и дигао шешир.

Госпођица Дивна је још више дигла нос, и прошла поред њега као да он не постоји.

„Какав прост човечуљак“, помислила је.

Стигла је до аутобуске станице.

Господин Весељко и господин Облачак чекали су аутобус за град.

„Здраво“, осмехнуо се господин Весељко.

„Ко си ти?“

„Ја сам“, одговорила је, „Дивна!“

„Ох“, рекао је господин Весељко.

